

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

راشا تودی انگلیسی
تفسیری از الکساندر پاپیچ
برگردان و ارسال: مجله هفته
۰۲ اگست ۲۰۲۲

کوزوو: همان «دست نامرئی» غربی در اوکراین.

مانند اوکراین: در کوزوو، همان «دست نامرئی» غربی به درگیری دامن می زند.

در مورد کوزوو نیز، غرب هیچ فشاری بر طرفی که از آن حمایت می کند برای پایبندی به یک توافق بین المللی وارد نمی کند. همچنین به نظر نمی رسد که ایالات متحده و اتحادیه اروپا کمک اساسی برای پیدا کردن یک راه حل مسالمت آمیز در این بحران انجام دهند. تشابهاتی با بحران اوکراین بلافاصله به ذهن خطور می کند.

علاوه بر درگیری در اوکراین، اروپا اکنون با چشم انداز یک درگیری جدید در کوزوو روبه رو است، استان جدا شده صربستان که طبق قانون اساسی صربستان رسماً کوزوو و متوهیا (متوخیا) نامیده می شود. جدائی یک جانبه کوزوو توسط قدرت های اصلی غربی در سال ۲۰۰۸ به رسمیت شناخته شد. این اتفاق ۹ سال پس از حمله ناتو به صربستان و جمهوری فدرال یوگسلاوی و پس از اشغال این استان توسط نیروهای ناتو رخ داد و به استقرار یک دولت البانیائی قومی تحت سلطه اعضای سابق سازمان تروریستی ارتش آزادیبخش کوزوو کمک کرد.

بحران کنونی توسط آلبین کورتی، نخست وزیر البانیائی کوزوو آغاز شد.

قصد اولیه او صدور اوراق و پلاک های موقت کوزوو و وادار ساختن جمعیت اکثریت صرب در شمال منطقه بود که از اول اگست پلاک ها و مدارک هویتی کوزوو را اتخاذ کنند. در غیر این صورت از ورود آنها به استان منع می شد.

کورتی اقدام مشابهی را در سپتامبر ۲۰۲۱ انجام داد و جرعه بحرانی را زد که در آن ساکنان صرب در بحبوحه گزارش‌هایی مبنی بر این که پولیس کوزوو در حال ارباب و ضرب و شتم غیرنظامیان صرب است، دست به مسدود کردن جاده‌ها را در شمال کوزوو زدند.

در همین حال، مقامات بلگراد ارتش صربستان را در حالت آماده باش قرار دادند و به هواپیماهای جنگنده دستور دادند بر فراز استان کوزوو پرواز کنند.

اتحادیه اروپا نهایتاً یک توافق موقت را میانجی‌گری کرد که تا رسیدن به توافق نهایی ادامه خواهد داشت. این توافق نهایی باید تا اپریل ۲۰۲۲ تحت نظارت اتحادیه اروپا به دست می‌آید. با این حال، چیزی از آن حاصل نشد. از کوزوو گرفته تا اوکراین، به نظر می‌رسد الگوی معینی در رابطه با توافقنامه‌هایی که قدرت‌های غربی در آن دستی دارند، وجود دارد.

از زمان آغاز عملیات نظامی ویژه امسال در اوکراین، دولت روسیه به طور مداوم تأکید کرده است که غرب هرگز کیف را برای اجرای پایان توافقنامه صلح مینسک ۲ در سال ۲۰۱۵ تحت فشار قرار نداده است که هدف آن پایان دادن به بن بست با جمهوری‌های دونباس بود.

اخیراً، پترو پوروشنکو، رئیس‌جمهور سابق اوکراین آشکارا اعتراف کرد که اوکراین هرگز قصد اجرای توافق را نداشته است، فقط برای خود زمان می‌خرد تا بتواند ارتشی بسازد که قادر به تسخیر دونباس باشد.

وضعیت کوزوو تفاوت چندانی ندارد.

در اپریل ۲۰۱۳، اتحادیه اروپا بین پریشتینا و بلگراد توافقنامه موسوم به بروکسل را امضاء کرد که بر اساس آن صربستان ساختارهای پولیسی و قضائی موازی خود را در کوزوو منحل می‌کند و صرب‌های کوزوو را متقاعد می‌کند که در سیستم حقوقی و پولیسی کوزوو ادغام شوند. باید، اما بدون به رسمیت شناختن استقلال قلمرو.

علی‌رغم اعتراض عمومی، مقامات بلگراد به بخشی از تعهدات خود در این توافقنامه عمل کردند. با این حال، بخش دوم توافقنامه وجود داشت که پریشتینا را موظف می‌کرد از تشکیل یک جامعه صرب با شهرداری‌ها و با قدرت‌های محلی قابل توجه حمایت کند.

تا به امروز، تعهدات البانیایی توافق بروکسل انجام نشده است.

یا همانطور که الکساندر ووچیچ، رئیس‌جمهور صربستان در ۳۱ جولای اشاره کرد، ۳۳۹۰ روز از امضای توافقنامه بروکسل می‌گذرد و هنوز هیچ نشانه‌ای از ارتباط وجود ندارد.

همانطور که در مورد اوکراین، غرب جمعی مطلقاً هیچ فشاری بر طرف کوزووی مورد حمایت خود برای اجرای توافقنامه بین‌المللی امضا شده وارد نکرده است. و دوباره، مانند مورد اوکراین، این امر پریشتینا را تشویق کرد تا موضعی خصمانه فزاینده اتخاذ کند، که ممکن است به درگیری جدی‌تر منجر شود.

به دلیل درگیری اوکراین، عنصر دیگری در ترکیب کوزوو وجود دارد.

صرب‌ها – هم در صربستان و هم در بوسنی و هرزگوین – یعنی عملاً در میان مردمان اروپایی تنها مانده اند زیرا آنها از پیوستن به تحریم‌های غرب علیه روسیه خودداری می‌کنند، و به طور مداوم حمایت آشکار خود را از عملیات نظامی ویژه روسیه در اوکراین نشان می‌دهند.

در نتیجه، دولت بلگراد تحت فشار دائمی و فزاینده‌ای از سوی قدرت‌های اصلی غربی و همچنین اتحادیه اروپا و ناتو قرار دارد تا موضع خود را در قبال روسیه تغییر دهد و به خودکشی اقتصادی دسته جمعی غرب بپیوندد.

از آنجائی که بلگراد ثابت کرده است که یک مهره دیپلماتیک سخت برای غرب برای تبدیل صربستان به آنتاگونیست روسیه است، تصور این که البانیائی های کوزوو به عنوان ابزاری مفید توسط غرب استفاده شوند، دور از ذهن نیست. آنهم به همان شیوه بدبینانه ای که از اوکراینی های بدبخت برای فشار و تضعیف روسیه استفاده می شود. روزها و هفته های آینده مطمئناً چیزهای زیادی را آشکار خواهند کرد. مهلت موقتی که با توقف یک ماهه ممنوعیت پلاکها و کارت های شناسائی صربستان تا اول سپتمبر حاصل شد، ممکن است دلگرم کننده به نظر برسد. با این حال، همیشه باید در نظر داشت که غرب همه ابزارهای لازم را در اختیار دارد تا پریشتینا را تحت فشار قرار دهد تا در نهایت توافق بروکسل را اجراء کند و به طور کلی رفتاری عادلانه داشته باشد. کوزوو کاملاً به جریان ثابتی از تزیقات مالی غرب و تعهدات امنیتی ناتو وابسته است. رئیس جمهور صربستان علناً اعلام کرده است که صربستان علاقه ای به تجدید درگیری ندارد، اما اجازه نخواهد داد که جمعیت صربها توسط دستگاه های امنیتی کوزوو مورد سرکوب و سوء استفاده قرار گیرند. اگر قدرت های غربی کورتی را مهار نکنند و به او اجازه استفاده از زور را ندهند و گام های یکجانبه اعلام شده اش را در سپتمبر یا حتی زودتر بردارد، به جای این که از او بخواهند به یک توافق امضاء شده اصرار کنند، حداقل می تواند به معنای دو چیز باشد: اول این که غرب از تهدید به خشونت مجدد در کوزوو برای گرفتن امتیازات بیشتر از بلگراد در پشت پرده استفاده می کند که با تشکیل دولت جدید صربستان همراه است، یا دوم این که نخبگان سیاسی بیمار غرب می خواهند و شاید نیاز فوری به وقوع یک درگیری دیگر در اروپا دارند. یا شاید حتی هر دو. تنها چیزی که متأسفانه تصور آن دشوار است این است که ایالات متحده امریکا و اتحادیه اروپا در واقع کاری انجام خواهند داد تا اساساً به یک راه حل مسالمت آمیز برای این بحران پیدا شود.